

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 08/01/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 304: HỌ KHÔNG PHẢI LÀ CHÂN THẬT HỌC PHẬT

Nhiều người cho rằng, sau khi học Phật thì đời sống và công việc của họ ngày càng trở nên xấu hơn. Người có quan điểm này không phải là người chân thật học Phật! Người chân thật học Phật thì sẽ “*y giáo phụng hành*”, tuân thủ theo giáo huấn của Phật, tuân thủ luật pháp của quốc gia do vậy đời sống của họ sẽ ngày càng trở nên tốt hơn. Hòa Thượng đã từng nói: “*Có những người quy y Phật chỉ là để mượn nhãn mác của nhà Phật làm những việc “tự tư tự lợi”*”. Trước đây, có rất nhiều người đã mượn danh mình là người học Phật để trục lợi. Có những người tỏ ra mình là người giàu có, họ cúng dường nhiều nơi thậm chí tổ chức trai tăng, mời các Thầy đến để kêu gọi mọi người bỏ thí tiền, tài vật sau đó chiếm đoạt.

Ngày trước, có người bảo tôi đưa số tài khoản riêng của tôi cho họ để họ gửi tiền hỗ trợ công tác phiên dịch. Tôi nói, nếu họ muốn hỗ trợ tiền phiên dịch, chi phí thu âm, đọc bài thì khi nào đã được đăng tải lên website thì họ chuyển vào tài khoản chung là được. Sau đó, có người Phật tử gọi điện cho tôi nói, người này đã vận động mọi người ủng hộ rất nhiều tiền để cúng dường cho công tác phiên dịch, nhưng số tiền họ chuyển cho ban phiên dịch ít hơn rất nhiều so với số tiền họ kêu gọi.

Người thế gian kể một câu chuyện vui, có người gọi điện cho hai người bạn, khi gọi cho người bạn đầu tiên, họ nói, họ có một thùng bia và bảo người bạn của mình mua đồ ăn, sau đó, họ gọi điện cho người thứ hai và nói mình đã có thức ăn và bảo người bạn mua bia. Ban đầu, người này không có thứ gì nhưng họ tỏ vẻ ra mình là người có thức ăn, có bia, cuối cùng họ cũng có một bữa ăn nhậu đầy đủ. Ở thế gian, đây là việc bình thường nhưng trong Phật pháp những việc việc như vậy cũng diễn ra!

Hôm trước, tôi về thăm nơi tôi đã từng dạy học, các Sư cô kể, có một người đến thân cận, gần gũi, cúng dường, đóng góp cho nhà chùa, sau đó, người này đã

được mọi người tin tưởng. Khi biết các Sư cô muốn bán một mảnh đất để có tiền xây dựng chùa thì người này nói hãy chuyển tên chủ sở hữu mảnh đất cho họ để họ bán giúp. Sau khi mọi người làm thủ tục chuyển quyền sở hữu thì người này đã lên bán mảnh đất, chiếm đoạt số tiền đó và đi nước ngoài. Đây là họ mượn nhãn mác nhà Phật để trục lợi mà không sợ nhân quả. Người thế gian nói: “*Gần chùa kêu Phật bằng anh*”. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, có những người sẽ muốn lợi dụng lòng tin của chúng ta để trục lợi.

Nhà Phật dạy chúng ta: “***Từ bi phải có trí tuệ***”. Chúng ta từ bi nhưng phải dựa trên trí tuệ để thực tiễn lòng từ bi. Nếu chúng ta từ bi mà không có trí tuệ thì đây là: “*Từ bi đa họa hại, phương tiện xuất hạ lưu*”. Nếu chúng ta cho rằng nếu một hôm nào đó không có rau thì có thể ăn thịt hay khi đi gặp bạn bè thì chúng ta có thể uống một vài chén rượu thì chúng ta đã sai! Chuẩn mực là chuẩn mực! Giới luật là giới luật! Chúng ta không thể “*chế*”, không thể “*phương tiện*” là hôm nay chúng ta có thể vi phạm chuẩn mực! Nếu chúng ta thấy việc sai thì nhất định không làm, không tham dự.

Rất nhiều người bị lợi dụng lòng tin mà không biết! Những người tin vào nhân quả thì sẽ tích cực làm thiện, tích cực bố thí cúng dường nhưng có nhiều người lợi dụng điều này để trục lợi. Chúng ta làm mọi việc phải dựa trên trí tuệ, nếu việc đúng như lý như pháp thì chúng ta làm, việc không đúng như lý như pháp thì chúng ta im lặng rút lui. Nhiều người bị lừa gạt dẫn đến mất niềm tin, sau đó, họ đã gửi thư cho tôi để xin lời khuyên. Tôi chỉ khuyên họ chân thành niệm Phật và động viên họ, có lẽ nhiều đời, nhiều kiếp mình họ đã thường lừa gạt người khác nên bây giờ mới bị lừa gạt. Ngày nay, có những người con lừa gạt Cha Mẹ, học trò lừa gạt Thầy, việc này rất nghiêm trọng!

Có người nói với Hòa Thượng, khi họ chưa học Phật thì mọi việc đều diễn ra tốt, sau khi học Phật thì mọi việc trở nên xấu hơn, sự nghiệp đi xuống, công ty phá sản, do đó, họ thấy học Phật không linh. Người có cách nói này là họ đang phá hoại Phật pháp, nhân quả của họ sẽ ngày càng nặng. Hòa Thượng nói: “***Đây là họ không phải người chân thật học Phật***”.

Hòa Thượng nói: “***Có người nào học Phật mà việc làm ăn buôn bán bị thất bại hay không? Có rất nhiều người! Nguyên nhân của việc này là do họ không phải là người chân thật học Phật, họ là người mê tín, họ chỉ dùng nhãn mác***

của người học Phật, không làm theo bất cứ lời dạy nào của Phật. Những người giả học Phật như vậy sẽ dẫn dắt sai cách nhìn của xã hội đại chúng. Tội này rất nặng! Ngay từ đầu, khi họ đến quy y với Phật thì đã sai”. Có những pháp hội mà người nào muốn thắp ba cây hương đầu tiên thì phải tham gia đấu giá, đây là họ không phải người chân thật học Phật. Quy y Phật là quy y tự tánh giác của chính mình. Quy y pháp là quy y tự tánh chánh của chính mình. Quy y Tăng là quy y tự tánh thanh tịnh của chính mình. Những người này đã không quy y giác, quy y chánh, quy y tịnh.

Hòa Thượng nói: **“Thiên Kinh Vạn Luật của nhà Phật, nơi nơi, chốn chốn đều chân thật hết lòng, hết dạ dạy bảo chúng ta. Trên “Kinh Vô Lượng Thọ”, ngay ở đầu đã dạy: “Khéo giữ khẩu nghiệp không nói dối người, khéo giữ thân nghiệp bất phạm oai nghi, khéo giữ ý nghiệp, thanh tịnh vô nhiễm”. Cả cuộc đời họ khi làm mọi việc có có quy củ, chuẩn mực hay không? Họ có tuân thủ pháp luật, luật pháp của quốc gia, làm tròn nghĩa vụ, bổn phận của một doanh nghiệp không hay họ tìm cách trốn thuế?”. Ngày nay, rất nhiều người tìm cách lách luật để trốn thuế, đây là tội trộm cắp. Những người đã không giữ được “khẩu nghiệp”, “thân nghiệp” thì việc giữ được “ý nghiệp, thanh tịnh vô nhiễm” là việc họ chắc chắn không thể làm được, nên không cần bàn tới.**

Trong Giới Kinh, Phật dạy rất kỹ về việc này, trên **“Kinh Anh Lạc”**, dành cho người tại gia, Phật dạy: **“Bất lậu quốc thuế, bất phạm quốc chế”**. Không được trốn thuế, không được vi phạm pháp luật. Trong **“Kinh Phạm Võng”** dành cho người xuất gia dạy: **“Không được làm giặc quốc gia, không được nói xấu lãnh đạo quốc gia”**. Phật đã dạy chúng ta những điều này từ 3000 năm trước. Nhiều người không làm tốt những việc cần làm, sau đó lại đổ thừa cho là học Phật không linh nghiệm.

Thầy Hồ Tiểu Lâm là một giám đốc doanh nghiệp, sau khi học Phật, Thầy đã cổ phần hóa doanh nghiệp, chia cổ phần cho nhân viên, từ khi các nhân viên trong công ty tự quản lý, vận hành doanh nghiệp thì lợi nhuận của doanh nghiệp tăng nhiều lần. Khi Thầy Hồ Tiểu Lâm không quản nữa thì lợi nhuận mà Thầy thu về từ doanh nghiệp tăng gấp nhiều lần. Chúng ta phải chân thật tu hành, chân thật hành hiếu, chân thật đối nhân xử thế tiếp vật bằng tâm **“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**.

Hòa Thượng nói: ***“Trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” điều đầu tiên dạy cho người sơ học là “Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư trưởng”. Chúng ta đã làm được điều này hay chưa? Chúng ta là con chúng ta đã tận trách nhiệm đối với Cha Mẹ, đã chăm sóc tốt cho Cha Mẹ hay chưa? Khi Cha Mẹ không còn thì chúng ta có thường nhớ đến ân đức, nguyện vọng của Cha Mẹ để thực hiện hay không? Về “Phụng sự Sư trưởng”, chúng ta đã thực hiện tốt những lời dạy của Lão sư hay chưa? Khi Lão sư không còn, chúng ta có thường nhớ đến giáo huấn của Lão sư hay không? Đây là giáo huấn cơ bản của Phật, chúng ta đã làm được hay chưa?”***. Nếu chúng ta không thật làm những lời dạy này thì chúng ta chỉ đang mượn nhãn mác của nhà Phật, của Thánh Hiền. Có nhiều người dùng nhãn mác là người học Phật để làm những việc *“tự tư tự lợi”*, Hòa Thượng nói: ***“Đây là những người mê tín”***. Chúng ta thật làm thì mới có kết quả tốt, nếu chúng ta mượn danh nghĩa để làm thì chắc chắn không có kết quả tốt.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật, nếu chúng ta chân thật y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát thì vận mệnh sẽ được thay đổi. Nếu vận mệnh của chúng ta đã tốt thì sẽ càng tốt hơn, nếu vận mệnh xấu thì cũng sẽ chuyển thành tốt. Đây là chúng ta làm ra tấm gương tốt cho xã hội đại chúng, như vậy, chúng ta mới chân thật là người học Phật”***. Nếu chúng ta chân thật làm theo lời Phật dạy thì mọi việc của chúng ta không thể có kết quả xấu.

Hòa Thượng nói: ***“Những người giả học Phật thì không thể làm được những giáo huấn cơ bản của nhà Phật, vậy thì họ làm những việc trong xã hội bị thất bại là việc đương nhiên!”***. Nếu chúng ta không biết quan tâm đến cộng sự, không dùng tâm chân thành đối đã với mọi người thì chắc chắn công việc của chúng ta sẽ thất bại. Người thế gian nói: ***“Bóp cổ miền xuôi để nuôi miền ngược”***. Có những người vắt kiệt sức lao động của người khác để tư lợi. Phật dạy chúng ta dùng tâm *“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”* đối đãi với tất cả mọi người. Chúng ta phải có cái nhìn bình đẳng đối với tất cả mọi người, mọi việc. Hoà Thượng khẳng định, nếu người học Phật không làm được những điều căn bản này thì dù ở bất cứ ngành nghề nào cũng dễ dàng thất bại bởi vì họ không tạo được phước báu. Nếu một người chân thật làm thì ngày ngày họ đều là đang chân thật tu phước, tích phước.

Những năm qua, chúng ta làm theo lời dạy của Hòa Thượng, chúng ta càng làm thì mọi việc càng trở nên tốt đẹp. Chúng ta tặng cho tất cả mọi người một cách bình đẳng, mỗi người đều lần lượt được nhận rau, đậu sạch. Nếu trong mọi việc, chúng ta có một chút tư lợi thì mọi người đều sẽ nhìn thấy và không muốn hợp tác với chúng ta. Hiện tại, chúng ta đang chuẩn bị thu hoạch rau bắp cải ở Hà Nội, sau đó, chúng ta sẽ thu hoạch vườn rau ở Hòa Phú, Đà Nẵng. Chúng ta tích cực làm vì biết rằng rau là để dành tặng cho tất cả mọi người. Chúng ta làm việc thì mới có thể thấu hiểu được rằng, nếu chúng ta làm bằng tâm chân thành thì mọi việc nhất định chỉ tốt, không thể xấu! Nếu chúng ta làm bằng tâm hư tình giả ý, lười biếng, chệnh mảng thì vườn rau không thể phát triển tốt mà sẽ xuất hiện nhiều sâu, rầy. Chúng ta làm bằng tâm chân thành, siêng năng thì sẽ tạo ra từ trường mạnh mẽ giúp vườn rau thổ canh, thủy canh đều phát triển tốt. Điều này tôi đã chiêm nghiệm rất rõ!

Trước đây, tôi từng nghe, có người lo sợ vườn rau phát triển không tốt nên họ đã lén dùng thuốc nông dược, phân hóa học. Đây là họ đã dụng tâm sai lầm. Nếu chúng ta dụng tâm như vậy thì chúng ta đã sai, chúng ta tự khiến mình rời khỏi thiện pháp. Người xưa nói rất hay: *“Người phước ở nơi đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”*. Người không có phước thì không thể ở được nơi đất phước. Nếu tâm chúng ta không chân thành mà lười biếng, chệnh mảng thì ngày ngày chúng ta tiêu phước, bào mòn phước. Nếu phước báu đã tồn giảm thì chúng ta sẽ không đủ nhân duyên để nương tựa nơi đất phước nữa.

Ở thế gian, chúng ta cũng phải dụng tâm chân thành như vậy để làm mọi việc. Nếu chúng ta chỉ rút tiền trong ngân hàng mà không gửi tiền vào thì số tiền đó nhiều đến thế nào thì cũng sẽ hết. Phước báu cũng như vậy. Người thế gian nói: *“Người sống nhờ phước”*. Khi hết phước thì công ty, xí nghiệp đều sẽ phá sản. Chúng ta phải tích cực tu phước, tiết phước. *“Tiết phước”* là chúng ta không lãng phí, không tùy tiện. Người xưa nói: *“Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng cho người nghèo đói”*. Thức ăn chúng ta không ăn được nữa thì chúng ta mang đến đặt ở nơi an toàn, để các chúng sanh nhỏ có thể ăn. Nhiều người bỏ thức ăn không dùng nữa vào thùng rác, đây là chúng ta lãng phí, không biết tiết phước. Nhiều người cảm thấy bất ngờ vì có người, đời Cha rất giàu nhưng đời con thì thu nhập chỉ đủ sống, đến đời cháu thì lâm vào cảnh

nghèo khổ. Đây là vì họ không biết tu phước, tiếc phước, tích phước. Người thế gian nói: “*Không ai giàu ba họ*”. Đây là vì họ lãng phí phước, không biết tái tạo. Nếu họ biết tu phước, tích phước thì sau ba đời hay mười đời vẫn sẽ giàu sang vinh hiển.

Hòa Thượng nói: “*Người không biết cải tạo vận mệnh mà thuận theo vận mệnh, an trú, trú định trong vận mệnh của mình thì khi vận mệnh suy, cuộc đời của họ sẽ theo hướng suy, nếu trong vận mệnh còn phước thì cuộc đời của họ có thể hưng thịnh thêm một chút*”. Có những người hoàn toàn không biết cải tạo vận mệnh mà để vận mệnh an bài cuộc đời. Tu phước, tiếc phước, tích phước là cách cải tạo vận mệnh một cách tích cực và thiết thực nhất.

Hòa Thượng từng nói: “*Có người đi xem bói mà khen Thầy bói nói hay, nói đúng, không sai chút nào! Nếu Thầy bói mà nói đúng thì đáng lẽ chúng ta phải khóc một trận, hổ thẹn mà phản tỉnh vì chúng ta tu hành mà không cải tạo được vận mệnh!*”. Ngày trước, bà Hàn Quán Trưởng mang ngày tháng năm sinh của Hòa Thượng đưa cho Thầy bói xem. Thầy bói xem ngày tháng, năm sinh, tên tuổi xong thì nói rằng người này đã mất. Khi bà Hàn Quán Trưởng nói người này vẫn sống thì Thầy bói ngạc nhiên hỏi người này đang làm gì. Bà Hàn Quán Trưởng nói người này làm Hòa Thượng. Thầy bói liền nói: “*Hòa Thượng thì không có số mạng!*”. Người tu hành thì đã cải tạo vận mệnh.

Ngày trước, mẹ tôi từng nói, nếu vợ chồng tôi lấy nhau thì sẽ cuộc sống sẽ lâm vào cảnh tàn mạt. Tôi rất tri ân lời nói này vì nó nhắc nhở tôi phải tìm cách cải tạo vận mệnh. Hòa Thượng dạy tôi bố thí, tôi nhìn theo tấm gương, cả cuộc đời Hòa Thượng hành bố thí nên tôi cũng tích cực làm. Hiện tại, các vườn rau của chúng ta đã có rau để tặng cho khắp các nơi. Khi biết vận mạng của mình không tốt chúng ta phải tích cực cải tạo. Cách cải tạo vận mệnh thù thắng nhất chính là bố thí. Chúng ta phải hiểu rõ rằng, bố thí chân thật phải xuất phát bằng tâm chân thành và nỗ lực hết sức để làm ra của cải, vật chất tặng cho người. Chúng ta phải nỗ lực làm, không thể đi xin ở nơi khác để mang bố thí nhằm trục lợi và có được danh tiếng.

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật học Phật là người chân thật làm theo giáo huấn của Phật*”. Chúng ta phải làm được những giáo huấn cơ bản nhất của Phật, nếu chúng ta không làm được những giáo huấn cơ bản nhất thì chúng ta

chưa phải là người học Phật. Người chân thật học Phật thì đời sống không thể càng ngày càng xấu mà chỉ có thể ngày càng tốt. Chúng ta phải chân thật quán chiếu việc này! Tôi thấy mọi việc đều ngày càng tốt vì đi đến đâu chúng ta cũng chỉ cho đi, không nhận về. Có những lúc tôi bắt buộc dĩ phải mang về thì đi đến nơi khác, tôi cũng sẽ tặng hết. Nếu ai đó tặng quà mà tôi nhận thì hãy tin rằng những vật phẩm ấy rồi cũng sẽ được chuyển tận tay đến những người cần chúng hơn. Vừa qua, tôi mang một xe đầy quà vào miền Tây, khi ra về, trên xe tôi cũng rất nhiều đồ nhưng trên đường đi tôi đã tặng hết. Dù là vật chất hay tiền thì tôi cũng đều tặng hết cho mọi người. Nếu chúng ta làm được như vậy thì mọi việc sẽ ngày càng tốt, đúng như lời Hòa Thượng dạy: ***“Mọi việc đã tốt thì sẽ càng tốt hơn, việc xấu cũng sẽ chuyển thành tốt!”***.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*